

да не би да повредят на себе си. „Въпроса е много важенъ, говори президента на съвѣта; вижда се, като че ще се рѣши въ удовлетворителенъ смисълъ, но ето колко съмнѣния възникватъ“! Послѣ и всѣкий единъ отъ министритѣ иска думата и съ еднакво краснорѣчие говори и *за* и *противъ*. По тоя начинъ, обсъжданieto се продължава, но рѣшение не се постановява, и министерския съвѣтъ завършва съ това, че прѣдоставя всичко на мъдростта на негово величество султана. Прѣзъ това, султана, благодарение на упоителното влияние на никотина доходи въ блаженното състояние на кейфа; безплодното барборание на министритѣ му възбужда въ него отвръщение. „До утрѣ, казва той, и отива въ харема“.

Една отъ голѣмитѣ злини на парламентарната система отъ тоя родъ, както се практикува въ извѣстни страни, — е твърдѣ честото смѣнуване на министритѣ. Но въ Турция това зло достига своя максимумъ. Така отъ 1876 година до 1882, сж смѣнени 18 кабинета. Въ 1881 година Вефикъ свалилъ Саида и станалъ великий визирь. На утрѣто възтържествовалъ пакъ Саидъ и тѣй сжщо свалилъ Вефика. По тоя начинъ, капризитѣ на деспотизма приносятъ много повече вреда, отколкото борбитѣ на политическитѣ партии.

Друго зло се заключава въ слѣдующето: металличнитѣ монети сж рѣдкость, а монетната система се намира въ състояние пò лошо, отколкото въ срѣднитѣ вѣкове. Изведнаждѣ биле запрѣтени и кайметата, съ които се исплащатъ голѣми сумми, и мѣднитѣ дребни пари. А пъкъ турската златна лира, 22 лева и 70 ст., се срѣща рѣдко, и изъ ржцѣ ходятъ рѣдкитѣ меджидиета 20 гроша, безчисленнитѣ и оцапани *алтжлжи*, *бешлици* и *грошове*, относителната цѣнность на които въ сравнение съ лирата, постоянно се измѣнува. Освѣнъ това, въ всѣка улица ще видите голѣмо множество сарафи, и за регулиране даже дребнитѣ покупки, къмъ тѣхъ трѣбва да прибѣгватъ всички и особено простонародieto. Проистекающитѣ оттука неудобства просто не сж за търпѣние: тий прѣчатъ на сношенята и благоприятствуватъ на прѣкуповачитѣ. Срѣдство про-